

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ภาษาอังกฤษแบบแปลความ (Paraphrasing) แบบตีความ (Interpretation) และแบบขยายความ (Extrapolation) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2516 ศึกษาว่า ความสามารถในการอ่าน ทั้ง 3 แบบดังกล่าวของนักเรียนจะสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรือไม่ และปัจจัยต่อไปนี้เป็น เพศ อายุ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษจะ เกี่ยวข้องกับการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างประชากร

การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2516 จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 150 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 150 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ 1 ชุด เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating scale) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice) สร้างแบบทดสอบอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ 3 แบบ คือแบบทดสอบอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบแปลความ แบบตีความ และแบบขยายความ แบบทดสอบแต่ละแบบประกอบด้วยคำถามแบบละ 20 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นแบบทดสอบละ 40 นาที การทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ครั้ง ครั้งแรก

ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 20 นาที ทดสอบแบบทดสอบแปลความและแบบทดสอบตีความ ครั้งที่สอง
 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ทดสอบแบบทดสอบขยายความ 40 นาที และให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม
 20 นาที ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้ค่าเฉลี่ยและหาอัตราร้อยละ ส่วน
 ข้อมูลจากแบบทดสอบนั้น ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้ง 3 แบบมาหาค่าอำนาจ-
 จำแนกและระดับความยาก ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบทศ
 สอบ ศึกษาระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบของนักเรียน
 โดยการหาค่าเฉลี่ยและทดสอบค่า z ศึกษาความสัมพันธ์ในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ
 ทั้ง 3 แบบของนักเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นักเรียนได้จากแบบทดสอบของผู้วิจัย
 กับคะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
 (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบ
 ความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษในช่วงอายุต่าง ๆ ของนักเรียนโดยหาคะแนน
 เฉลี่ยและทดสอบค่า z

สรุปผลการวิจัย

ก. แบบสอบถาม

จากแบบสอบถามความคิดเห็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการ
 อ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า จาก 10 รายการ นักเรียนเห็นด้วยมาก 4 ราย
 การ และเห็นด้วยพอสมควร 6 รายการ รายการที่นักเรียนเห็นด้วยมาก คือ

1. การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าสนใจ
2. ความรู้เรื่องศัพท์สำคัญมากต่อการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ
3. ความรู้เรื่องโครงสร้างของประโยคสำคัญมากต่อการอ่านเอาเรื่องภาษา
 อังกฤษ
4. นักเรียนชอบอ่านเรื่องสั้น ๆ หลายเรื่องที่มีคำถามประกอบเรื่องละ
 1-2 ข้อ มากกว่าเรื่องยาวที่มีคำถามหลายข้อ

รายการที่นักเรียนเห็นด้วยพอสมควร คือ

1. นักเรียนได้รับการฝึกอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษมาก
2. นักเรียนได้รับการฝึกอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษโดยครูแจกข้อความให้ทำมากกว่าจากหนังสือแบบฝึกหัดที่พิมพ์ขายเป็นเล่มแล้ว
3. แบบฝึกหัดที่ใช้ฝึกอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษที่นักเรียนเคยทำเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจ
4. คำถามที่ปรากฏในแบบฝึกหัดอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษที่นักเรียนเคยทำยาก
5. ถ้าครูสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษไม่แปลเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทย นักเรียนจะไม่เข้าใจเรื่องนั้น
6. นักเรียนชอบใช้พจนานุกรมประกอบเวลาอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ

จากแบบสอบถาม ปรากฏว่าเรื่องราวที่นักเรียนชอบอ่านเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือเรื่องขบขัน เรื่องความรู้ เรื่องตื่นเต้น นิยายนิทาน เรื่องเศร้า สิ่งที่นักเรียนต้องการให้ครูอธิบายให้ฟังในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดคือ เนื้อเรื่อง คำศัพท์ โครงสร้างของประโยค ความคิดเห็นของผู้แต่ง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา วิธีที่นักเรียนใช้ตอบคำถามเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดคือ อ่านเรื่องให้เข้าใจตลอดแล้วจึงตอบคำถาม อ่านคำถามก่อนแล้วอ่านเรื่องให้เข้าใจแล้วจึงตอบคำถาม อ่านข้อความสลับกับการตอบคำถาม อ่านเรื่องเพียงครึ่งเดียวแล้วตอบคำถามทั้งหมด ปัญหาที่นักเรียนประสบมากที่สุดในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษคือ คำศัพท์ รองลงมาได้แก่ เนื้อเรื่อง โครงสร้างของประโยคและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาตามลำดับ

ข. แบบทดสอบ

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทั้ง 3 แบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็น .7685 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน 3.6432
2. คะแนนในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบแต่ละแบบมีดังนี้

- 2.1 แบบทดสอบแปลความ ค่าเฉลี่ย 11.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.04
- 2.2 แบบทดสอบตีความ ค่าเฉลี่ย 13.36 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.48
- 2.3 แบบทดสอบขยายความ ค่าเฉลี่ย 12.71 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.89
- 2.4 รวมแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ ค่าเฉลี่ย 37.71 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 7.57

3. นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบขยายความสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการอ่านแบบทดสอบแปลความ แบบทดสอบตีความและรวมแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

4. คะแนนการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนจากแบบทดสอบทั้ง 3 แบบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้งเมื่อคำนวณรวมทั้งชายและหญิง และแยกกลุ่มชายกลุ่มหญิง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง (.30-.70) มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. คะแนนที่นักเรียนได้จากแบบทดสอบของผู้วิจัยกับคะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับกลาง-สูง (.30-1.00) มีนักเรียน 1 โรงเรียนที่ค่าสัมประสิทธิ์อยู่ในระดับต่ำและดีดลบ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05

6. นักเรียนหญิงในช่วงอายุระหว่าง 17 ปี 5 เดือน - 18 ปี 4 เดือน มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบแปลความสูงกว่านักเรียนชายในช่วงอายุเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการอ่านแบบแปลความในช่วงอายุอื่นที่กำหนด และการอ่านแบบตีความและขยายความในทุกช่วงอายุที่กำหนด นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนยังได้คะแนนจากการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบแปลความ แบบตีความ และแบบขยายความไม่ใคร่นัก คะแนนเฉลี่ยของการอ่านแบบแปลความเป็น 11.64 แบบตีความเป็น 13.36 และแบบขยายความเป็น 12.71 จากคะแนนเต็ม 20 เมื่อคิดรวมทั้ง 3 แบบทดสอบ นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 37.71 จาก 60 คะแนน จึงควรมีการปรับปรุงการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยฝึกให้นักเรียนอ่านข้อความและตอบคำถามซึ่งจะช่วยส่งเสริมความคิดและสติปัญญาของนักเรียนมากขึ้น ครูไม่ควรใช้คำถามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งผู้เขียนแต่งไว้อย่างเดียว ควรได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างคำถามขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และจุดมุ่งหมายในการฝึก

2. ทักษะการแปลความมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในการอ่านมาก เพราะช่วยให้นักเรียนรู้จักแปล (Paraphrase) คำ วลี หรือประโยคที่นักเรียนอ่านมาเป็นภาษาที่นักเรียนเข้าใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ต้องเรียนภาษาอังกฤษ ข. คือวรรณคดีอังกฤษ ซึ่งในการเรียนวรรณคดีนี้ ทักษะการแปลความจะเป็นประโยชน์มาก นักเรียนย่อมมีลีลาในการเขียนแตกต่างกัน นักเรียนบางคนมีวิธีการพูดที่วากวนความสามารถที่จะแปลข้อความยาว ๆ ลงเป็นใจความเดียวจะทำให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น ความสามารถในการแปล คำ วลี หรือประโยคที่นักเรียนอ่านมาเป็นภาษาที่ง่ายที่นักเรียนเข้าใจจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านและตอบคำถามได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการฝึกฝนการอ่านแบบแปลความให้มากยิ่งขึ้น และการฝึกทักษะการอ่านแบบแปลความแบบตีความ และแบบขยายความต้องฝึกไปด้วยกันให้สัมพันธ์กัน เพราะผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การอ่านทั้ง 3 แบบนี้ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3. ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้คะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษสูงจะได้คะแนนจากแบบทดสอบของผู้วิจัยสูงด้วย และนักเรียนที่ได้คะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

คำจะไคคะแนนจากแบบทดสอบของผู้วิจัยคำ ค่าย คะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วย คะแนนจากการทดสอบความรู้ เรื่องศัพท์ โครงสร้างของประโยค ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน ฯลฯ ซึ่งแสดงว่าคะแนนของนักเรียนในสิ่งดังกล่าวของสูง นักเรียนจึงจะไคคะแนนจากแบบทดสอบของผู้วิจัยสูง เมื่อนักเรียนไคคะแนนจากแบบทดสอบของผู้วิจัย โดยเฉลี่ยดังไคกล่าวไว้ในข้อ 1 อยู่ในระดับที่ไม่ไคร่คั่น จึงเป็นผลสะท้อนให้เห็นว่าควรไคปรับปรุงการเรียนการสอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีก

4. ผลจากการวิจัยปรากฏว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบขยายความสูงกว่่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการอ่านแบบทดสอบแปลความแบบทดสอบตีความ และแบบทดสอบรวมทั้ง 3 แบบ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขการอ่านแบบขยายความของนักเรียนชายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. จากผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนหญิงในช่วงอายุระหว่าง 17 ปี 5 เดือน 18 ปี 4 เดือน มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบแปลความสูงกว่่านักเรียนชายในช่วงอายุเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการอ่านแบบแปลความในช่วงอายุอื่นที่กำหนด และการอ่านแบบตีความและขยายความในทุกช่วงอายุที่กำหนด นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความสามารถแตกต่างกัน จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขการอ่านแบบแปลความของนักเรียนชายในช่วงอายุระหว่าง 17 ปี 5 เดือน - 18 ปี 4 เดือน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. จากแบบสอบถาม ปรากฏว่านักเรียนประสบปัญหาเรื่องคำศัพท์มากในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ นักเรียนขอใช้พจนานุกรมประกอบการอ่านพอสมควร ต้องการให้ครูแปลเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทยพอสมควร แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีปัญหาเรื่องคำศัพท์มาก จึงควรเพิ่มความรู้ด้านศัพท์ ฝึกให้นักเรียนรู้จักหาความหมายจากเนื้อความ (context) เพราะจะช่วยให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าการใช้พจนานุกรมประกอบ นักเรียนควรไครับการฝึกหัดเรียนรู้เรื่องราวที่อ่านด้วยตนเอง การที่ครูแปลเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทยให้นักเรียน ทำให้นักเรียนไม่รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง ย่อมไม่เกิดการเรียนรู้ ครูควรแนะนำบางเล็กน้อยพอเป็นแนวความคิดเมื่อเรื่องที่อ่านค่อนข้างยาก แต่มิใช่แปลให้ฟังเป็นภาษาไทย เพราะเป็นการฝึกหลักการสอนภาษาต่างประเทศและไม่ช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านมากขึ้น

7. ควรส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะการอ่านใหม่ากเพราะทักษะนี้จำเป็นแก่ชีวิตประจำวันอย่างยิ่ง (จากแบบสอบถามนักเรียนตอบว่าได้รับการฝึกทักษะการอ่านพอสมควร) ควรมีวิธีที่ไม่น่าเบื่อให้นักเรียนสนใจ โดยหาเรื่องราวประเภทที่นักเรียนชอบ เช่น เรื่อง ขบขัน เรื่องความรู้ เป็นต้น ฝึกจากข้อความที่สั้น ๆ มีคำถามประกอบน้อยช่อก่อนแล้วจึงฝึกเรื่องที่ยาวขึ้น

8. นักเรียนมีวิธีการตอบคำถามที่ถูกต้องเหมาะสมอยู่แล้ว คือการตอบคำถามโดยอ่านเรื่องให้เข้าใจโดยตลอดก่อนแล้วจึงตอบคำถาม นักเรียนยังต้องการให้ครูอธิบายเนื้อเรื่องให้ฟังพอสมควร ซึ่งสิ่งนี้ต้องแก้ไขให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้เนื้อเรื่องด้วยตนเอง เพราะการที่ครูอธิบายเนื้อเรื่องให้ฟังก็เท่ากับนักเรียนแทบจะไม่ได้ใช้ความสามารถในการอ่านของตนเองเลย

จากการอภิปรายและเสนอแนะดังกล่าวทั้ง 8 ข้อ แสดงให้เห็นว่าต้องมีการฝึกอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษที่ถูกต้องวิธีเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการฝึกอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษที่ถูกต้องวิธี และเริ่มตั้งแต่ขั้นง่ายสุดไปหาขั้นยากสุด เป็นการฝึกการอ่านที่มีประสิทธิภาพและช่วยแก้ไขปัญหการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษได้ วิธีการฝึกนี้เป็นของ จอห์น แมนนิง* (John Manning) แห่งมหาวิทยาลัยมินิโซตา มีสาระสำคัญดังนี้

วิธีการฝึกนี้เป็นการฝึกอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะ (Reading for a specific purpose) ประกอบด้วยการอ่าน 6 แบบดังต่อไปนี้

1. การอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง (Reading for facts)
2. การอ่านเพื่อค้นหารายละเอียด (Reading for details)
3. การอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ (Reading for the main ideas)
4. การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ (Reading for the logical sequence)
5. การอ่านอย่างพิถีพิถันเพราะเหตุ (Elaborative Reading)
6. การอ่านอย่างมีเหตุผล (Critical Reading)

---

* John Manning, "Reading for a Specific Purpose," University of Minnesota, 1972, pp. 2 - 5.

ทักษะทั้ง 6 นี้ เรียงตามลำดับกันตั้งแต่ทักษะที่ง่ายที่สุดไปหาทักษะที่ยากที่สุด ในแต่ละทักษะ แม่นิ่งได้เสนอวิธีการฝึกย่อย ๆ ออกไปอีก ทักษะย่อย ๆ เหล่านี้จะเรียงกันตามลำดับตัวอักษร ทักษะที่เป็นพยัญชนะตัวแรกจะง่ายกว่าทักษะที่เป็นพยัญชนะตัวหลัง ยกตัวอย่าง

หมายเลข 1. การอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงเป็นทักษะการอ่านเอาเรื่องง่ายที่สุด ทักษะการอ่านเอาเรื่องหมายเลข 1 ก. เป็นทักษะระดับต่ำสุดของการอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง ทักษะการอ่านเอาเรื่องหมายเลข 1 ง. เป็นทักษะระดับสูงสุดของการอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง

1. การอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง(Reading for facts)

ก. นักเรียนเติมประโยคซึ่งมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่านให้สมบูรณ์ มีคำไว้ให้นักเรียนเลือกเพื่อจะเติม นอกย่อหน้าหรือหน้าที่ครูนำประโยคนั้นมาควย

ตัวอย่าง Tom ran to get the _____, (Page 27, 2)

Wagon

airplane

Sally

ข. นักเรียนเติมประโยคซึ่งมีเนื้อความเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่านให้สมบูรณ์ บอกเฉพาะหน้าที่ประโยคนั้นอยู่เท่านั้น

ตัวอย่าง Sally and _____ went to the store, (Page 29)

ค. นักเรียนตอบคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่าน บอกเฉพาะหน้าที่คำตอบอยู่เท่านั้น

ตัวอย่าง Who painted the airplane? (Page 30)

ง. นักเรียนตอบคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่าน ไม่บอกหน้าให้

2. การอ่านเพื่อค้นหารายละเอียด(Reading for details)

(ในการฝึกการอ่านแบบนี้ ครูจะเว้นที่ว่างไว้ให้นักเรียนหลังจากคำสั่งในกระดาษ

คำตอบ)

ก. นักเรียนเลือกรายละเอียด 3 - 4 รายการจากรายการรายละเอียดที่ครูให้มา ให้เหมาะสมกับเนื้อความในคำสั่ง ครูจะบอกหน้าหรือหน้าที่รายละเอียดที่แท้จริงอยู่ เพื่อเป็นแนวทางในการหา

ข. นักเรียนหารายละเอียดตามคำสั่งจากเนื้อเรื่องเอง โดยครูบอกหน้าที่รายละเอียดที่ต้องการอยู่ โดยไม่ให้รายการรายละเอียดให้เลือก

ค. นักเรียนหารายละเอียดตามคำสั่งจากเนื้อเรื่องเอง ไม่มีรายการรายละเอียดหรือบอกหน้าที่รายละเอียดที่ต้องการอยู่ให้

3. การอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ (Reading for the main ideas)

ก. นักเรียนเลือกข้อเรื่องที่เหมาะสมสำหรับข้อความที่กำหนดจากรายการ—
ข้อเรื่องที่ครูให้มา 3 รายการ และเขียนข้อเรื่องที่เลือกลงในกระดาษคำตอบ
ครูบอกหน้าและเลขที่ของย่อหน้าที่ครูต้องการให้นักเรียนตั้งข้อเรื่องให้ด้วย

ข. นักเรียนเขียนข้อเรื่องสำหรับข้อความที่กำหนดด้วยตนเอง ครูบอกหน้า
และเลขที่ของย่อหน้าที่ครูต้องการให้นักเรียนตั้งข้อเรื่องให้ด้วย

ค. นักเรียนเขียนใจความสำคัญของหน้าที่กำหนด ครูบอกเลขที่ของหน้าที่ครู
ต้องการให้นักเรียนเขียนใจความสำคัญ

ง. นักเรียนเขียนใจความสำคัญสำหรับข้อความบางส่วนของเรื่องราว
ที่กำหนด ครูบอกเลขที่ของหน้าที่ข้อความบางส่วนของเรื่องราวที่กำหนดอยู่

จ. นักเรียนเขียนสังเขปเรื่องของบางส่วนเรื่องราวที่อ่าน หรือสังเขป
เรื่องของเรื่องราวทั้งหมด

ฉ. นักเรียนเขียนสังเขปเรื่องราวทั้งหมด

4. การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ (Reading for logical sequences)

ก. นักเรียนเรียงลำดับรายการของเหตุการณ์ในเรื่องซึ่งครูให้ไว้ไม่ตรงกับ
ความจริงเสียใหม่ให้ตรงตามเนื้อเรื่อง

ข. นักเรียนเขียนรายการของเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ของย่อหน้าหรือหน้าที่กำหนด
เอง ครูช่วยโดยการเว้นช่องว่างในกระดาษให้ตรงกับจำนวนเหตุการณ์ เช่น ถ้ามีเหตุการณ์
ที่สำคัญ 2 เหตุการณ์ก็เว้นช่องว่างไว้ 2 ช่อง ดังนี้

1. _____

2. _____

ค. นักเรียนเขียนรายการของเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ของเรื่องราวทั้งหมด
 ครุช่วยโดยการเว้นช่องว่างในกระดาษคำตอบให้ตรงกับจำนวนเหตุการณ์ตามวิธีเช่นเดียวกับ
 กับในข้อ ข.

5. การอ่านอย่างพิถีพิถัน (Elaborative Reading)

ก. ให้นักเรียนรู้จักเปรียบเทียบ

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับเรื่องราว เช่น ถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยอ่าน
 เรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่กำลังอ่านอยู่หรือไม่

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับคน เช่น ถามนักเรียนว่านักเรียนเคยรู้จักใครที่มี
 ลักษณะเหมือนตัวละครในเรื่องหรือไม่ ให้เล่าว่า เหมือนกันอย่างไร ถามว่านักเรียน
 เคยมีความรู้สึกเหมือนตัวละครในเรื่องหรือไม่ เมื่อเกิดสภาพเหตุการณ์เช่นเดียวกับที่
 ตัวละครในเรื่องประสบ

ตัวอย่าง : Do you know anyone like Susan ? Tell how they
 are alike. How did Tom feel when he lost his
 airplane ? Did you ever feel this way ?

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพการณ์ เช่นถามว่าสภาพการณ์อย่างไรใด
 อย่างหนึ่งของเรื่องคล้ายคลึงกับสภาพการณ์ที่นักเรียนเคยประสบหรือไม่ อย่างไร หรือ
 แตกต่างกันอย่างไร ถ้านักเรียนไม่เคยประสบสภาพการณ์เช่นนั้น นักเรียนต้องการให้
 สภาพการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นกับนักเรียนหรือไม่

ตัวอย่าง : ... How was Sally's birthday party like yours ?

If your birthday party was different, tell
 how ? Have you ever had a family birthday
 party like Sally's ? Have you thought about
 having one ? Etc....

ข. ให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างคน เช่นถามว่า ... Why was Betty disappointed ?

Why did Tom cry, "Oh, Oh"?

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการณ์ เช่นถามว่า Could this event

have happened here ? (If there are not any buffaloes in this part of the country ?)

ค. ให้นักเรียนหาเหตุผล (making inferences)

เกี่ยวกับคน เช่นถามว่า Why did Father thank Mr. Brown three times ?

Why do you think Jack and Bill liked to play together ?

เกี่ยวกับสภาพการณ์ เช่นถามว่า How do you know what time of day it was ?

Could you tell from the story what time of year it was ? Why ? (How ?)

ง. ให้นักเรียนรู้จักสรุป

ให้สรุปเรื่องในอนาคต เช่นถามว่า What will happen next ?

ให้สรุปเรื่องในอดีต เช่นถามว่า What do you think has already happened ?

ให้สรุปเรื่องราว เช่นถามว่า Could this story really have occurred ? Why ?

ให้สรุปค่านิยม (morals) เช่นถามว่า Do you think Jack did the right thing ? Why ? What would you have done ?

ให้สรุปเกี่ยวกับตัวละคร เช่นถามว่า How would you describe these people ? Were they sad ? Were they angry ? etc...

6. การอ่านอย่างมีเหตุผล (Critical Reading)

ก. ให้ประเมินข้อเท็จจริงของเรื่อง

ประเมินเรื่องราวที่อ่าน เช่นถามว่า Do you feel the material in the story is true ? Why ?

Do you feel it contradicts anything you have read elsewhere ? Did the author have a reason for the contradictions ?

ประเมินผู้แต่ง เช่นถามว่า Do you feel the author did a good job of presenting the facts ? Why ?

ข. แสดงทัศนคติของคนที่ต่อเรื่อง เช่นถามว่า Did you like the story ? Why ? Could it have been improved ? How ? etc..

การวิจัยที่ควรทำต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการอ่านแบบแปลความ แบบตีความและแบบขยายความในระดับอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านที่เหนือระดับความจำของนักเรียน ในการวิจัยควรออกแบบสอบถามความคิดเห็นและปัญหาของทั้งครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ละเอียดกว่าที่ผู้วิจัยทำด้วย เพื่อจะได้ทราบอุปสรรคต่าง ๆ และนำมาแก้ไขการเรียนการสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษแบบอ่านในใจและแบบอ่านออกเสียงของนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแบบใดมากกว่ากัน

3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษระหว่างข้อความที่มีประโยคเนื่อความ (topic sentence) อยู่เมื่อเริ่มข้อความ อยู่กลางเรื่อง และอยู่ท้ายข้อความของนักเรียนในระดับต่าง ๆ

4. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต่าง ๆ เมื่ออ่านข้อความที่มีคำถามอยู่ท้ายข้อความ กับอ่านข้อความที่มีคำถามอยู่ทั้งก่อนและหลังข้อความ

5. ในการวิจัยควรเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีหลายระดับ คือมีทั้งระดับสูง กลาง และต่ำ เพื่อจะได้กลุ่มประชากรที่เหมาะสมกับการวิจัยยิ่งขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย